

2) Artikel 2.2 och 2.3 i förordning nr 1593/91, jämförd med artikel 11.1 och 11.2 i Tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-Carnet, undertecknad i Genève den 14 november 1975, ska tolkas på så sätt att den frist som där föreskrivs endast gäller för att förelbringa bevisning för att transporten har genomförts enligt föreskrifterna, men inte fristen för att förelbringa bevisning för var en överträdelse eller oegentlighet har begåtts. Det ankommer på den nationella domstolen att i enlighet med tillämpliga principer i den nationella rätten rörande bevisning, i det enskilda fallet och med hänsyn till samtliga omständigheter avgöra om denna bevisning för var överträdelsen eller oegentligheten har begåtts har förelbringats i rätt tid. Den nationella domstolen ska emellertid iakttä gemenskapsrätten vid bedömningen av denna frist, och ska därvid bland annat beakta att fristen inte får vara alltför lång, då det ska vara rättsligt och praktiskt möjligt att driva in de belopp som ska betalas i en annan medlemsstat, och att fristen inte får innebära att innehavaren av TIR-carneten i praktiken saknar möjlighet att förelbringa ovannämnda bevisning.

(¹) EUT C 183, 19.7.2008.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 19 maj 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-253/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2006/22/EG — Tillnärmning av lagstiftning — Sociallagstiftning på vägtransportområdet — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 153/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell och M. Teles Romão)

Motpart: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes och F. Fraústo de Azevedo)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta nödvändiga bestämmelser för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, s. 35).

Domslut

1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den

15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktiv 2006/22.

2) Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 30 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-256/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller ha rätt till internationellt skydd — Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 153/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. O'Reilly och M. Condou-Durande)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Ossowski)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta nödvändiga bestämmelser för att följa rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 12)

Domslut

1) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.